

DP-T
 AU

Hodnocení oponenta teoretické části diplomové práce*

T

Jméno a příjmení studenta	BcA. Jan Bradáč		
Studijní program	N8206 Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design		
Forma studia	Kombinovaná	Akad.rok	2009/2010
Název práce	Obrazy a fotografie jako filmový záběr		
Oponent práce	Mgr. Tomáš Binter		

Tabulka A – hodnotí náročnost tématu, nikoli zpracování

Hodnocení náročnosti tématu:	Úroveň		
	nadprůměrná	průměrná	podprůměrná
Teoretické znalosti		x	
Praktické zkušenosti	x		
Sběr a zpracování podkladů a vstupních dat		x	
Specifické nároky tématu (originalita, rozsah, statistické zpracování dat, interpretace závěrů apod.)		x	

Tabulka B – hodnotí úroveň zpracování tématu

Kritéria hodnocení práce:	Úroveň			
	nadprůměrná	Průměrná	podprůměrná	nelze hodnotit
Splnění cíle práce		x		
Samostatnost při zpracování	x			
Metodologická kvalita postupu			x	
Úroveň teoretické části		x		
Práce s literaturou (citace)	x			
Úroveň analytické části			x	
Adekvátnost použitých metod			x	
Úroveň návrhu řešení (realizace)			x	
Jazyková úroveň práce	x			
Formální úroveň (text, grafy, tabulky)	x			
Přehled literatury (rozsah, kvalita)	x			
Jiné kritérium (novost, přínos praxi)			x	

Student Jan Bradáč si vybral téma své diplomové práce patrně proto, že ho problematika zobrazování výtvarného umění zajímá jako tvůrce, ostatně je režisérem dokumentu Hámoty Václava Rožánka, který se zobrazováním výtvarných děl pracuje. Diplomová práce je tím pozitivně i negativně ovlivněna.

Jan Bradáč totiž k tématu přistupuje spíše jako k výčtu možností, jimiž lze statické obrazy (ať už jde o malířská díla, fotografie atd.) ve filmu využít, než jako k analýze postupů ať už z jakéhokoli hlediska. Konstatuje jak řadu notoricky známých věcí (např. že při širokoúhlém snímání obrazu úzkého formátu zůstává prostor po stranách) tak i zajímavých a méně známých tvůrčích možností (např. fotografie jako pointa).

Za pro mě obtížně odborně přijatelnou považuji pasáž o animovaném filmu, kde autor doslova píše, že: „v animovaném (zejména kresleném) filmu je promítáno 25 originálních výtvarných děl za vteřinu.“ Nejenže v kresleném filmu se používá postupů, které vlastně tento výrok zpochybňují (zvláště vytvořené jednotlivé plány atd.), ale také pomíjí metodu pixilace, která je podle stejného principu souborem fotografií a otázkou je, jak pak přistupovat k filmovému okénku vyvolanému, zvětšenému a fungujícímu dál jako samostatná fotografie a proč tedy i filmová okénka u klasického snímání kamerou nepovažovat za samostatné fotografie.

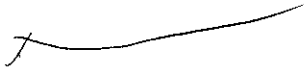
Celkově lze říci, že by práci prospěla větší systematičnost, nicméně student pracoval iniciativně a samostatně a splnil zadání.

Otázky:

Proč jste v pasáži o animovaném filmu pominul pixilaci?
Jaký je podle Vás odborný přínos této práce?

Návrh na klasifikaci diplomové práce: Teoretická část: D - uspokojivě

V Praze 1.6.2010

Mgr. Tomáš Binter
podpis oponenta teoretické části práce

2009

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Hodnocení oponenta diplomové práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Ján Bradáč		
Oponent práce	Doc. Eudovít Labík, ArtD.		
Obor/ateliér	FMK UTB - audiovize		
Forma studia	kombinované studium	Akad. rok	2008/2009
Název práce	Hámoty Václava Rožánka		

Připomínky k obhajobě:

Diplomant Ján Bradáč je absolventom bakalárskeho stupňa odboru dokumentárnej réžie na FAMU a v tejto chvíli predkladá svoju praktickú prácu Hámoty Václava Rožánka ako svoju záverečnú praktickú diplomovú prácu kombinovaného štúdia na odbore audiovizie FMK UTB Zlín. Pri hodnotení tohto projektu dochádza k možnému mimovoľnému porovnávaniu záverečnej práce, ktorá by vznikla pod vedením pedagógov v Prahe, v Bratislave na VŠMU a v Zlíne.

Téma. Výber témy v zásade nenesie v sebe zásadný problém. Václav Rožánek, ako výtvarník neuznaný v dobe komunizmu prechádza dnes obdobím svojho znovuznania a znovucenenia in memoriam, svojou prácou charakterizuje nielen významné obdobie hľadania ciest a presadzovania sa v konkurencii socialistického realizmu, ale aj charakterizuje politickú dobu, v ktorej žil a tvoril. Vo výpovediach svojho suseda, žiakov výtvarníkov a výtvarných kritikov sa nám javí ako hrdina, ktorý sa v dobe svojej tvorby vedel vzoprieť malichernostiam a nepriateľstvám doby, aby v konečnom dôsledku nadčasovo umelecky zvládal nad svojimi súputníkmi, ktorí ho v dobe jeho tvorivého života degradovali.

Štruktúra. Predkladaný film má vhodne vybudovanú štruktúru, ktorou spoľahlivo prevedie diváka cez spomienky respondentov. Film pri zvolenej temporytmickej skladbe primerane využíva archívne fotografie, na dokumentáciu dobovej Rožánkom používanej maliarskej technológie využíva filmovú rekonštrukciu ako metódu priblíženia myslenia maliara divákovi, cez výpovede súčasníkov mapuje dobu, nevyužíva komentár.

Rozsah. Film má 32 minút 20 sekúnd. Metráž nám naznačuje určitý spor v nie celkom ujasnenosti autora, pre koho je jeho film hlavne určený. Ak jeho cieľom je v úvodzovkách „len“ audiovizuálna podpora výstavy Rožánka v galérii a s tým spojený návštevník galérie, tak je všetko v poriadku. Avšak ak by sme si chceli položiť vyšší cieľ, akým je napríklad masový divák, potom takým cieľom by mal byť distribútor, napr. televízny alebo

medzinárodný, a z tohto hľadiska by bolo potrebné prispôbenie sa potrebám distribučných časových formátov. Spomínaný čas 32 min 20 sekúnd tieto ambície nijak nenaplnia.

Ambície. So spomenutím neštandardného filmového času projektu úzko súvisí pojem ambícií. Autor nezaútočil týmto filmom na žiadne ani domáce ani zahraničné méty. Projekt má lokálny rozmer, nesnaží sa hľadať paralely s podobnými osudmi ani v povedzme pražskom prostredí a ani v zahraničnom prostredí, projekt je zmierlivý, nepomenuáva konkrétne mená, ktoré by mohli vytvárať dramatické strety a vášnivé diskusie, neporušuje žiadne poznané tabu a neprovokuje. Len konštatuje.

Emócia. Akoby všetci zúčastnení protagonisti filmu boli povahovo rovnakí. Vypovedajú s dávkou uznania, uvážlivo a obdivne, ale - akoby boli všetci melancholikmi alebo flegmatikmi. Autor ich nedokázal dostať do pozície napätia, otázkami ich neprovokoval tak, aby v ich výpovediach zaznela emócia a vzrušenie, ktoré by sa následne mohlo preniesť na diváka a vytvoriť divákovo presvedčenie: „práve v tejto chvíli sa deje niečo neopakovateľné, jedinečné a toto ja musím dopozerat' do konca, pretože ak tak neurobím, prídem o niečo, čo mi bude navždy chýbať.“ K tejto diváckej emočne katarznej pohnútke sledovať predkladaný film autor nedospel.

Záverom zhrnutím všetkých vlastností projektu sa dá povedať, že máme pred sebou uhladený, remeselne zvládnutý film, ktorý ale už v prípravnej fáze mohol prejavit' viac ambícií z hľadiska dokumentárneho entertainmentu s väčším dopadom na divácku odozvu. Doporučujem film prijať a navrhujem hodnotenie B - veľmi dobre.

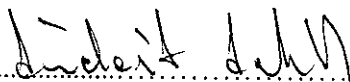
Otázky:

1. Čo by sa dalo spraviť pri úprave projektu, aby sa film emočne posunul?
2. Aké sú možnosti internacionalizácie predkladanej témy?
3. Ako by mohla vyzerat' podpora tohto projektu na jeho ďalšie šírenie.

Návrh na klasifikaci DP:

B - veľmi dobre

V Bratislave dne 18. 5. 2009

.....

podpis oponenta DP